

39te Møde.

Torsdag den 4. December, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist) er modtaget Andragender fra Bestyrelsen for Foreningen af Danmarks Uddelere og fra Bestyrelserne for 8 Lokalforeninger af samme Forening om fuldstændig Lukning af Butikkerne paa Helligdage.

Disse Andragender ville til sin Tid blive tilstillede det Udvalg, der maatte blive nedsat angaaende Forslag til Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

Valgte bleve paa Formandens Forslag: *Krabbe, Jens Busk, L. Rasmussen, Moestrup, Rasmus Hansen, Markvorsen, Rosager, J. Jensen (Præstø Amts 6te Valgkreds), Andersen-Nygaard, Carl Hansen, Wilmann, N. L. Christensen, N. C. Jensen, Jørgensen og L. Christiansen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af Skovridergaarden „Dæmpegaard“ m. m. samt om Forandring i Lønningvilkårene for Embedet som Skovrider for Hørsholm Skovdistrikt.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes under Forhandling.

Rosleff: Det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, gaar jo ud paa at bortsælge Skovridergaarden „Dæmpegaard“ med Jordtilliggende af 48½ Td. Land og samtidig at bortsælge en Del af

Tokekøb Hegn paa ca. 14 Td. Land, som ligge ind imellem Jorderne, og som altså vilde komme til at genere, hvis Ejendommen skulde sælges til en privat Mand og ikke tilhøre Staten længere. Det vil derfor være formaalstjenligt samtidig at sælge dette Stykke Jord.

Det er jo ikke noget nyt, men har været Tilfældet flere Gange før, at der er sket saadanne Bortsalg fra Skovriderembeder, og at Skovriderne ere komne paa fast Lønning, hvor Forholdene have været gunstige derfor. Saaledes henvises der i Bemærkningerne til tre Skovriderembeder, hvor dette er sket. I 1892 blev et Skovriderembede, og senere ere flere bleve ordnede paa den Maade, at Jorden er bleven solgt, og at vedkommende Embedsmand er kommen paa fast Lønning. Det kan jo siges at være til Fordel for begge Parter, at der sker en saadan Forandring i Forholdet: For Staten har det den Fordel, at Skovriderne udelukkende kunne ofre deres Kræfter paa at passe deres Embeder, i Stedet for at de, naar de have et betydeligt Jordtilliggende til Embedet, skulle ofre deres Tid paa Dyrkingen af Jorden, hvis de skulde have noget ud af den. Og jo længere Tid der gaar, og jo mere rationelt Landbruget bliver drevet, des flere Kræfter forlanges der til at faa noget ud af Jorden. Det maa altsaa i og for sig anses for at være formaalstjenligt, set fra Statens Side, at der sker en saadan Forandring, hvor Forholdene tillade det. Og paa den anden Side, for de paagældende Embedsmænds Vedkommende, maa det siges at være en Fordel, fordi de vel ikke altid have ret stor Kapital at begynde med, og der hører altid noget til for at overtage en saadan Ejendom og faa den besat baade med Kreaturer og Løsøre.

Men saa er det næste Spørgsmaal jo, hvorvidt de Vilkaar, hvorunder Forandringen skal ske, ere gunstige, og der kan der jo altid være delte Meninger om, hvorledes Forholdet bør ordnes, hvor meget vedkommende har faaet ud af Jorden, og hvor meget den er værd for ham. I det foreliggende Forslag foreslaas det jo, at vedkommende Embedsmand skal have en Erstatning af 500 Kr. i Penge og 500 Kr. i Befordringsgodtgørelse. Der staar ikke i Lovforslaget noget om, hvor meget Hartkorn der paahviler Ejendommen, saa man kan ikke deraf skønne, om Jordarealet er godt eller ikke. Men det er jo Ting, som senere kunne blive oplyste. Derimod meddeles det i Motiverne til Forslaget, at Ejendommen er vurderet til 18,000 Kr.